

ת"פ 45723/05/15 - מדינת ישראל נגד דני אדוג, אלמוג אשכנזי, שגיא שמעון אוחנה

ת"פ 45723-05-15
02 אוגוסט 2016

בית משפט השלום קריית גת בשבתו באשקלון

בפני: כב' השופטת דינה כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. דני אדוג 2. אלמוג אשכנזי 3. שגיא שמעון אוחנה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד וקסמן אלמגור הגר

ב"כ נאשם 1 עו"ד כרמל בטו

הנאשם בעצמו

ב"כ נאשם 2 עו"ד רות מוחבר

נאשם 2 בעצמו

ב"כ נאשם 3 עו"ד תום הלפרין ממשרד עו"ד נס בן נתן

נאשם 3 בעצמו

דיון בעניינו של נאשם 1

גזר דין לנאשם 1

1. הנאשמים שלושה במספר הורשעו על פי הודאתם בעבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים") לאחר שכתב האישום נגדם תוקן במסגרת הסדר במסגרתו הופנו לשירות המבחן. צוין כי המאשימה לא תהיה מחויבת להמלצות שירות המבחן ועמדת המאשימה הינה להשית על כל אחד מן הנאשמים מאסר לריצוי בפועל.

עמוד 1

בעניין הנאשם 2 התבקש שרות המבחן לבחון שאלת ההרשעה.

כבר עתה יאמר כי הנאשמים נטולי עבר פלילי.

(הכרעת הדין מיום 16/12/2015 ניתנה על ידי כב' השופט ד"ר יובל ליבדרו, במסגרת דיון מקדמי).

כתב האישום המתוקן כלל שבעה אישומים.

נאשם 1 (להלן גם: "הנאשם"), יליד 1991, הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות הבאות:

סחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים (500 גרם קנביס).

תיווך לסם מסוכן לפי סעיף 14 לפקודת הסמים המסוכנים (9.50 גרם מריחואנה).

תיווך לסם מסוכן לפי סעיף 14 לפקודת הסמים המסוכנים (9.7 + 14.5 גרם קנביס).

תיווך בסם מסוכן בצוותא חדא, לפי סעיף 14 א לפקודת הסמים המסוכנים (1.69 גרם קוקאין).

החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (2 עבירות).

נאשם 2, יליד 1992, הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות הבאות:

הספקת סם, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים.

סיוע לסחר בסם מסוכן בצוותא חדא, לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים + סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ג-1973 (להלן: "חוק העונשין").

החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים.

נאשם 3, יליד 1990, הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות הבאות:

סיוע לסחר בסם מסוכן בצוותא חדא, לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים + סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ג-1973.

סחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים.

בעניין הנאשם 1 צויין בכתב האישום המתוקן כי תתבקש הכרזת הנאשם 1 כסוחר סמים תוך חילוט סך

של 13,500 ₪.

2. נאשם 1 הורשע בעבירות המתוארות באישומים הראשון, השני, השלישי, הרביעי והשביעי, לפי הפירוט הבא:

במועדים הרלבנטיים לכתב האישום עשה הנאשם 1 שימוש בארבעה מכשירי טלפון סלולריים שונים שמספריהם מפורטים בחלק הכללי של כתב האישום.

האישום הראשון - מכירת סם מסוג קנביס במשקל 500 גרם בנסיבות שלהלן:

במועד שאינו ידוע, מכר נאשם 1 לאחר, שבהמשך הפך לסוכן משטרתי (להלן: "**הסוכן**") 500 גרם קנבוס בתמורה ל-41,500 ₪, סכום כספי שהסוכן ביקש להחזיר לו בהמשך. עד לגיוסו, הצליח הסוכן לשלם לנאשם 25,000 ₪ בתמורה לסם שרכש ונותר חוב של כ-17,000 ₪.

ביום 19/1/2015 סמוך לשעה 17:00 תיאם הסוכן עם חבר של נאשם 1 מפגש על מנת להחזיר לו חלק נוסף מהחוב. בהמשך לכך, נפגשו הסוכן ונאשם 1 בבית קפה באשדוד בסיכומם ביניהם כי החוב של הסוכן עומד על 17,000 ₪. הסוכן ביקש כי נאשם 1 יוותר לו על חלק מהחוב מכיוון שהשוטרים תפסו את סם אך נאשם 1 סירב וקבע כי הסוכן יחזיר את החוב בתשלומים חודשיים על סך 2,000 ₪.

נאשם 1 עמד על כך שהאחריות לאבדן הסם המסוכן רובצת על כתפיו של הסוכן וכי בכלל העבר שלהם טרם עסקת הסם המדוברת יחד לא הרוויח הסוכן ממנו סכום של כ-25,000 ₪.

בהמשך, אמר נאשם 1 לסוכן כי יוכל לחבר אותו באמצעות קשריו לאחרים.

בנוסף, ביום 17/2/2015, לאחר תיאום טלפוני, נפגש הסוכן עם נאשם 1 באשדוד, שם העביר הסוכן לנאשם 1 סך של 1,950 ₪ במזומן.

האישום השני - תיווך בסם מסוג מריחואנה במשקל 9.50 גרם בנסיבות שלהלן:

ביום 21/1/2015 סמוך לשעה 19:00 התקשר הסוכן מטלפון נייד לטלפון הנייד של הנאשם 1 אך נאשם 1 לא ענה לשיחה.

בהמשך, בשעה 19:19 התקשר נאשם 1 לסוכן, ממכשיר הטלפון הנייד שבו השתמש נאשם 2, תוך שהוא חוסם את מספר הטלפון שלו.

בנסיבות אלה, מסר נאשם 1 ביוזמתו לסוכן כי יש בידו להשיג סם מסוכן מסוג מריחואנה וכי הסמים נמצאים בידי אחר וכי הוא יוכל למכור לו את הסמים בתמורה ל-90 ₪ ל-1 גרם.

בהמשך, לאחר שניהלו מספר שיחות טלפון, מסר נאשם 1 את מספר הטלפון הנייד של נאשם 2 ותיאמו להיפגש ביניהם. לאחר ששוחחו בעניין תיאום המפגש ביניהם, הגיע הסוכן בשעה 20:05 לרחוב באשדוד והמתין לנאשם

2. כעבור מספר דקות הגיע נאשם 2 למקום כשהוא נוהג ברכב והסוכן נכנס לתוך הרכב. ברכב, העביר הנאשם לסוכן שקית ובה 9.50 גרם מריחואנה והסוכן מסר לידיו 900 ₪. נאשם 2 עמד על כך שמדובר בסם שהינו לח מעט אבל "ניתן להפיק ממנו סטלה".

(על פי אישום זה הורשע נאשם 2 בעבירת הספקת סם)

אישום שלישי - תיווך בסם 14.5 גרם + 9.7 גרם קנבוס בנסיבות שלהלן:

ביום 18/2/2015 סמוך לשעה 13:50 התקשר הסוכן לנאשם 1 וביקש ממנו "25 שקל" כשהכוונה לעשרים וחמישה גרם סם מסוג קנבוס. נאשם 1 ביקש לחזור אל הסוכן ובהמשך שלח נאשם 1 הודעות טקסט לסוכן ובהן מסר שהוא ישלח את הסוכן לאחר, שיפגוש אותו בשכונה באשדוד ויעביר לידיו את הסם במחיר של 2,200 ₪, צירף את מספר הטלפון של נאשם 2 לשם יצירת קשר והוסיף כי מדובר ב"משו טוב". בהמשך לכך, התקשר הסוכן למספר הטלפון של נאשם 2. נאשם 2 השיב בחיוב לשאלת הסוכן "האם דני דיבר איתך", ואמר לסוכן להגיע לרחוב בעיר אשדוד. בנסיבות, לאחר ששוחחו בעניין תיאום המפגש ביניהם, הגיע הסוכן לרחוב בעיר אשדוד ופגש בנאשם 2, שהעביר לידיו שתי שקיות סם, כשהאחת הכילה 14.50 גרם נטו קנבוס והשניה הכילה 9.70 גרם נטו קנבוס. בתמורה, מסר הסוכן לנאשם 2 סך של 2,200 ₪.

(על פי אישום זה הורשע נאשם 2 בעבירה של סיוע לסחר).

אישום רביעי - תיווך בסם מסוג קוקאין במשקל 1.69 גרם והחזקה לצריכה עצמית, בנסיבות שלהלן:

ביום 20/4/2015 סמוך לשעה 15:34 התקשר הסוכן למכשיר טלפון של נאשם 1 ולטלפון ענה אחר, שזהותו אינה ידועה, שמסר לסוכן כי ניתן להשיג את נאשם 1 במספר טלפון אחר. משכך, התקשר הסוכן לנאשם 1 וביקש שיחזור אליו ממכשיר טלפון "כשר", כשהכוונה למכשיר טלפון שאינו ידוע לכוחות אכיפת החוק והינו נטול האזנות, ככל שהמשתמש יודע. כעבור מספר דקות, התקשר נאשם 1 לסוכן ממכשיר טלפון שאינו ידוע והסוכן ביקש "מהרמה הכי גבוהה של הצבע של הקירות" ש"הוא נהיה חום כזה", כשהכוונה לסם מסוג קוקאין. הסוכן מסר לנאשם 1 כי הוא מעונין "לטעום" תמורת תשלום, כשהכוונה היא לרכוש כמות קטנה על מנת לראות את טיב החומר לפני רכישת כמות גדולה. נאשם 1 אישר ואמר ש"יש את הסם אצל חבר". נאשם 1 והסוכן קבעו להיפגש על מנת לתאם את העסקה ולשם העברת סכום כסף נוסף כנגד החוב של הסוכן לנאשם 1, כמתואר באישום הראשון לעיל.

בהמשך לכך, הגיע הסוכן למרכז קניות באשדוד ופגש בנאשם 1. נאשם 1 הנחה את הסוכן להשאיר את מכשיר הטלפון הנייד שלו ברכב, בעודם מדברים מחוץ לרכב, מחשש להאזנות, והסוכן עשה כן.

בנסיבות, החלו השניים לשוחח, כאשר הסוכן עמד על כך שברצונו לרכוש שני גרם קוקאין וזאת על מנת לבחון את טיב החומר ונאשם 1 השיב כי הסם יעלה 550-600 שקלים לגרם בשל איכותו הגבוהה. נאשם 1 הוסיף כי "הסם אצל חבר" וכי "ידאג" לסוכן בהמשך.

בשלב זה, צפר אחר שזהותו אינה ידועה, לנאשם 1 שעה שהרכב של נאשם 1 הפריע לתנועה והשניים נכנסו לרכב על מנת להיזוז. משנכנס הסוכן לרכב של נאשם 1 הריח ריח חזק של קנבוס ואף נאשם 1 הציג לסוכן חתיכת קנביס ומסר שמדובר בחומר טוב. בנסיבות אלה, העביר הסוכן לנאשם 1 סך של 2,500 ₪ במסומן כנגד החוב שעמד כנגדו, כמפורט לעיל.

בהמשך, מסר נאשם 1 לסוכן שיוכל "לעשות לו הנחה" אם ירכוש כמויות גדולות יותר של סם. לאחר מכן, יצא הסוכן מרכבו של נאשם 1 והשניים נפרדו לדרכם. לאורך הערב, ניסה הסוכן ליצור קשר עם נאשם 1 מספר פעמים, כשנאשם 1 שב ומסר שהסמים יגיעו במועד מאוחר יותר. בסופו של דבר, סמוך לשעה 23:00 שלח נאשם 1 לסוכן בהודעת טקסט את מספר הטלפון של נאשם 3 בתוספת המילה "חייג". סמוך לכך, חייג הסוכן את מספר הטלפון של נאשם 3. הסוכן מסר לנאשם 3 שהינו חבר של נאשם 1 ונאשם 3 שאל אותו אם יש ברשותו משקל, כשהכוונה למשקל אלקטרוני למטרת שקילת סם מסוכן. הסוכן השיב בשלילה והשניים קבעו להיפגש כשעה לאחר מכן. בהמשך, סמוך לשעה 23:30, התקשר הסוכן לנאשם 3. נאשם 3 לא ענה לשיחה וחזר לסוכן בחלוף זמן. בשיחה זו, שאל הסוכן את נאשם 3 אם "הוא זמין" ונאשם 3 אישר ש"הוא זמין" בכל שעה שבה אינו עובד.

ביום 22/4/2015 סמוך לשעה 14:20 התקשר הסוכן ממכשיר הטלפון שלו אל מכשיר הטלפון של נאשם 3, התנצל שלא התקשר ביום קודם, הזדהה כחבר של נאשם 1 וביקש ממנו קוקאין שאינו מהול בחומרים אחרים. נאשם 3 אישר שהוא יודע "מלפני יומיים" על מה הוא מדבר. לאחר מספר שיחות תיאום, הגיע הסוכן לחניה באשדוד והמתין לנאשם 3. נאשם 3 הגיע למקום סמוך לשעה 19:00 כשהוא נוהג ברכב. הסוכן נכנס לרכב שבאמצעותו הגיע נאשם 3 והתיישב ליד נאשם 3. בנסיבות, שאל הסוכן את נאשם 3 האם מדובר בחומר "נקי", ונאשם 3 אישר שכך הדבר ואמר שהסם יעלה 1,200 ₪ וכי הוא שקול, כשהכוונה שהכמות נבדקה. נאשם 3 הוסיף שהוא מוכר את הסם רק כיוון שנאשם 1 סומך עליו. נאשם 3 מסר לסוכן סם מסוג קוקאין במשקל של 1.6921 גרם וקיבל תמורתו סך של 1,200 ₪.

ביום 30/4/2015 במהלך שיחה בין נאשם 1 לסוכן, מסר נאשם 1 לסוכן כי הוא מעונין שישלם לו סכום כסף נוסף אך הסוכן מסר לו שכבר העביר לו סכום כנגד החוב החודש והתלונן על איכות הסם שהועברה לו על ידי נאשם 3. נאשם 1 מסר לסוכן ש"הוא יודע על זה" ולבקשת הסוכן ינסה "לבחון כיוון אחר".

(על פי אישום זה הורשע נאשם 3 בעבירה של סיוע לסחר).

אישום שביעי- החזקת סם לצריכה עצמית:

ביום 25/2/2015 סמוך לשעה 12:00 הגיע כח משטרה לביתו של נאשם 1 באשדוד, לשם ביצוע חיפוש על פי צו. בנסיבות, במהלך החיפוש, נתפסו בביתו של נאשם 1, בארון הבגדים, 0.6145 גרם קוקאין ו-0.26 גרם קנבוס, וזאת לצריכתו העצמית של נאשם 1. בנוסף, נתפס סכום כספי בסך 13,500 שקלים במזומן.

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1 עולה כי נאשם 1, כבן 24, מתגורר עם הוריו ובת זוגו בעיר אשדוד, אינו עובד ומטופל בתחנה לטיפול בנפגעי סמים.

נאשם 1 סיים שתיים עשרה שנות לימוד והינו בעל תעודת בגרות מלאה, שירת שירות צבאי מלא. נאשם 1 החל לימודים אקדמאיים בתחום כלכלה ומינהל עסקים במכללה האקדמית באשקלון, ביטא בפני השירות שאיפות לקידומו האישי ולהמשך לימודיו.

השירות התרשם כי מעצר הנאשם במסגרת הליך זה, שהיה המעצר הראשון בחייו, נחוזה כגורם מרתיע במידה משמעותית באופן שהציב גבול ברור להתנהגותו עוברת החוק והמחיש את המחיר למעשיו, תוך שלוה בתחושות בוושה והשפלה כלפי בני משפחתו.

נאשם 1 תיאר בפני השירות כי החל בשימוש בסמים מסוג חשיש וגראס על רקע המשבר במשפחתו לפני כארבע שנים, שימוש שהעמיק והפך להיות אינטנסיבי עד לתלות בסם ולניהול אורח חיים התמכרותי.

השירות התרשם כי עמדת נאשם 1 מבטאת נטילת אחריות על חומרת העבירות ונכונות לשאת בענישה.

במסגרת הליך המעצר, החל נאשם 1 בטיפול בתחנה לטיפול בנפגעי סמים. מדיווח גורמי הטיפול עלה כי נאשם 1 הגיע בהתמדה למפגשים הקבוצתיים והפרטניים וניכרה יכולתו הרגשית והקוגניטיבית להיעזר בהליך הטיפולי ולהיתרם ממנו. להתרשמות גורמי הטיפול, הקשר הטיפולי מהווה גורם משמעותי עבור נאשם 1 למקור לחיזוק כוחותיו הפנימיים וגבולותיו.

עוד צוין בתסקיר השירות, כי ניכר שנאשם 1 אינו בעל דפוסים עבריינים מושרשים, אך במצב משבר אישי ומשפחתי התקשה להתמודד באופן מיטיב ומקדם ופעל על פי דפוסים מכשילים ולקויים שהעמיקו.

השירות העריך כי הסיכון להישנות התנהגות עבריינית מצד נאשם 1 הופחת כיום במידה משמעותית.

לאור כל האמור, ובמיוחד גילו הצעיר של נאשם 1, עברו הנקי, היעדר דפוסים עבריינים מופנמים, השתלבות נאשם 1 בטיפול משמעותי וממושך בתחום הסמים, התרשם השירות כי עונש מאסר בפועל יהיה בעל השפעה רגרסיבית ומזיקה על תהליך השינוי בו מצוי כיום.

לאור זאת, המליץ השירות להשית על נאשם 1 מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה, התחייבות וצו מבחן למשך שנה.

4. ב"כ המאשימה עתרה להשית על כל אחד מהנאשמים מאסר בפועל, מאסר מותנה, התחייבות, קנס ופסילה בפועל ועל תנאי.

עוד עתרה ב"כ המאשימה לחלט סך של 13,500 שקלים שנתפס אצל נאשם 1 ולהכריז עליו כעל סוחר סמים.

המאשימה הדגישה את מהות העבירות בהן הורשעו הנאשמים, שהיוו, לשיטתה, רשת שלמה של סחר בסמים. לעניין נאשם 1 צוין כי מדובר בסוכן ממולח ומרכזי שביצע עסקאות כבדות תמורת רווח גבוה.

לעניין עבירות הפצת הסמים ציינה ב"כ המאשימה כי הנזק לא מתמצה בפגיעה גופנית של צורכי הסמים אלא גם בפגיעה בציבור בעקבו כך שהסם מהווה מחולל פשיעה גם בעבירות אלימות, רכוש, תעבורה.

לשיטת המאשימה, מתחם הענישה הראוי בכל הקשור לשימוש בחשיש וקנבוס בנסיבות מחמירות נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל ואילו בכל הקשור לקוקאין בנסיבות מחמירות עולה על מתחם שנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל (המאשימה נסמכה על עניין רע"פ 126/15 חביף נ' מדינת ישראל (13/1/2015)).

לעניין הנסיבות המחמירות, הפנתה המאשימה, בין היתר, לסוג הסם, כמות הסם ותדירות המכירות.

המאשימה ציינה כי נקבע שהאינטרס הציבורי בעבירות מסוג זה הוא בעל כובד המשקל השיפוטי הרב ביותר והשיקולים האישיים של שיקום העבריין חייבים לסגת לעומת האינטרס הציבורי וכן שהיעדר עבר פלילי וחיים נורמטיביים אינם מצדיקים חריגה בסוג זה של עבירות.

המאשימה הוסיפה כי בנסיבות המתוארות יש לסטות ממתחם העונש ההולם דווקא לחומרא, מטעמים של הגנה על שלום הציבור וזאת לאור ריבוי העבירות והצורה שבה התבצעו.

המאשימה עתרה שלא לאמץ את המלצות שירות המבחן, שלשיטתה מהוות חריגה שאינה מידתית לעבירה, אף אם הוצג על ידי שירות המבחן שיקול שיקומי.

5. ב"כ נאשם 1 עתר, בין היתר, לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהסתפק בהטלת מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה, התחייבות וצו מבחן למשך שנה, במיוחד לאור התרשמות שירות המבחן כי נאשם 1 אינו בעל דפוסים עבריינים מושרשים וכי הסיכון להישנות העבירה הופחת בצורה משמעותית, הימצאות נאשם 1 בטיפול מזה מספר חודשים וניקיון בדיקות שתן שמסר משרדי סם.

ב"כ נאשם 1 הדגיש כי נאשם 1, כבן עשרים וארבע, נטול עבר פלילי ושירת שירות צבאי מלא. לדברי הסנגור, מעשי נאשם 1 בוצעו על רקע היקלעות משפחתו הנורמטיבית למשבר כלכלי חמור, שלווה בפגיעה רגשית ובריאותית של בני המשפחה.

לדברי הסנגור, לאור המשבר המשפחתי החל נאשם 1 לצרוך סמים, ללא ידיעת הוריו ולהתחבר לחברה שולית.

הסנגור הוסיף כי נאשם 1 הפסיק לסחור בסמים ביוזמתו.

עוד עולה מטיעוני הסנגור כי בחודש אוקטובר החל נאשם 1 בלימודים באוניברסיטה (הוגש גיליון ציונים - נ/1) ובעבודה לפרנסתו ונראה שעשה שינוי אך המשיך לצרוך סמים בצריכה עצמית. לעניין זה הגיש הסנגור מכתב ממעסיק נאשם 1 ממנו עולה כי לנאשם 1 מוטיבציה גבוהה בעבודתו וכי הינו חרוץ, מעמיק ואחראי, איש צוות למופת ובעל מוטיבציה גבוהה (נ/2).

הסנגור הוסיף כי בהתאם לסעיף 40(ט) לחוק העונשין יש ליתן משקל לכך שהסוכן ביקש לרכוש סמים מהנאשם בשעה שהגיע להשיב לנאשם חוב כספי ולדבריו, הדעץ נותנת כי אם נאשם 1 לא היה משתף פעולה עם הסוכן, לא היה מקבל את כספו.

הסנגור הפנה אף לדו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, מחודש נובמבר 2015, ממנו עולה, בין היתר, כי מחקרים מצאו שאין קשר בין חומרת הענישה להרתעה וכי מי שנדון לעונשי מאסר צפוי לחזור לעבריינות בהסתברות גבוהה יותר ממי שנדונו לעונשים קלים יותר (דו"ח הוועדה, בין היתר, בעמודים 19 ו-21).

לעניין ימי מעצר נאשם 1, ציין הסנגור כי נאשם 1 היה עצור מאחורי סורג ובריח למשך כשלושה חודשים מיום 18/5/2015 ועד ליום 20/8/2015 ובהמשך שהה במעצר בדרך של איזוק אלקטרוני מיום 20/8/2015 ועד ליום 6/1/2016.

יצוין כי נאשם 1 הופנה לממונה על עבודות השירות, שחיווה דעתו כי נאשם 1 כשיר לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

6. אמו של נאשם 1, שהעידה מטעם ההגנה לעניין העונש, ציינה כי הינה מרגישה אשמה שבנה התדרדר כתוצאה מהמצב בבית ותיארה כי כתוצאה ממצבו של נאשם 1 היא חלתה במחלת הסכרת. לדברי האם, אינה רוצה לאבד את בנה ומבטיחה "להתייחס אליו".

בדברו האחרון, הביע נאשם 1 חרטה על מעשיו, ציין כי השנה האחרונה הייתה השנה הכי קשה בחייו, כי כיום הוא מבין את חומרת מעשיו ונמצא בתהליך שאינו רוצה שייקטע. נאשם 1 עתר לקבלת הזדמנות והתחייב שלא לשוב על מעשים כמעשים שבגינם הורשע.

7. הסנגור הפנה למספר פסקי דין בתמיכה לטיעונו. כך למשל, הפנה הסנגור לעניין ע"פ 8092/04 **חביב נ' מדינת ישראל** (10/9/2006) במסגרתו קיבל בית המשפט העליון ערעורו של נאשם שהורשע, בין היתר, בעבירות סחר בסמים, והעמיד עונשו בגין עבירות הסמים על צו מבחן טהור למשך 18 חודשים. צוין כי המערער עבר הליך שיקום משמעותי וכן כי "**...גם אם חומרת העבירות בהן הורשע המערער ורקעו הפלילי המכביד הקודם היו מצדיקים במצב אחר עונש מחמיר ומאסר בפועל ארוך, הרי הישגי השיקום המיוחדים שהושגו כאם, וההשקעה הרבה - הן מצד המערער והן מצד מערכת הרווחה - שהביאה להישגים אלה, מצדיקים באיזון כולל מתן משקל נכבד לגורם זה. המסקנה הנובעת מכך היא כי אין מקום, בנסיבות ענין זה, להותיר את עונש המאסר בפועל על כנו, מחשש כי הוא עלול לדרדר את המערער להשפעות שליליות של גורמים עברייניים, ולשים לאל או לסכן את המאמצים הכבירים שהושקעו בשיקומו**" (פסקה 9 לפסק הדין).

עוד הפנה הסנגור לעניין ת"פ 42073-05-15 **מדינת ישראל נ' אדרי** (17/2/2016) במסגרתו השית בית משפט זה שישה חודשי עבודות שירות על נאשם שהורשע בעבירות של סיוע לסחר בסמים וסחר בסמים.

הסנגור הפנה אף לעניין ת"פ (שלום תל אביב) 16727-04-11 **מדינת ישראל נ' רינג** (8/5/2012) במסגרתו השית בית המשפט עונש של שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות על נאשם, כבן 22, שהורשע במספר עבירות של סחר בסם מסוכן. צוין כי "**הצירוף שבין גיל צעיר, הודאה, והיעדר הרשעות קודמות, צריך להוביל לגישה זהירה שעה שנדרש בימ"ש להשתת עונש, וזאת טרם נדרש הוא למשמעות ההליך השיקומי..**" (עמוד 10 לפרוטוקול ובו גזר הדין).

8. במעשיו המתוארים, פגע הנאשם בצורך בהגנה על הציבור מפני הנזקים הנגרמים כתוצאה משימוש בסמים.

בקביעת מתחם העונש יינתן משקל לנסיבות העבירות כפי שפירטו ב"כ הצדדים ובמיוחד כמות הסם הגבוהה שמכר הנאשם, סוגי הסמים השונים והישנות עבירות התיווך.

עוד יינתן משקל לגילו הצעיר של הנאשם.

לעניין מדיניות הענישה הנוהגת יילקח בחשבון האמור בפסקי הדין אליהם הפנו ב"כ הצדדים, בין היתר, כמפורט לעיל.

בנוסף, עיון בפסיקה מעלה, בין היתר, כי בנסיבות העבירות בהן הורשע הנאשם קיימת הצדקה להטלת מאסר לריצוי בפועל.

כך למשל בעניין עפ"ג (באר שבע) 30802-03-16 **אוברקו נ' מדינת ישראל** (6/7/2016) ציין בית המשפט המחוזי כי עונש מאסר בן עשרה חודשים שהוטל על נאשם שהורשע בשתי עבירות של סחר בסמים (שלוש אצבעות "חשיש" תמורת ₪ 600 וארבע "אצבעות" חשיש תמורת ₪ 750) הינו נוטה בצורה ניכרת לעבר הרף המקל.

בעניין עפ"ג (באר שבע) 26721-03-14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (21/5/2014) שעניינו ערעור על החלטת בית המשפט לנוער בהפקעת צו של"צ שהוטל על נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל 500 גרם וסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 2.84 גרם שלא לצריכתו העצמית. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור באשר לחומרת העונש כך שעל המערער היה לרצות עשרה חודשי מאסר בפועל. צוין כי **"העונש המקל כבר לקח בחשבון את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה ובית משפט קמא שקל את כל הנימוקים לקולא שהועלו...".**

9. לאור כל האמור, בהתחשב במכלול השיקולים שפורטו ובפסיקה הנוהגת נראה כי ראוי להעמיד את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם כנע בין 14 חודשי מאסר בפועל ל-30 חודשי מאסר בפועל.

10. מעבר לשיקולים שפורטו, בתוך המתחם יש ליתן משקל, בין היתר, לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שתוארו הן על ידי הסנגור והן על ידי עדי ההגנה, להתרשמות שירות המבחן מהיעדר דפוסים עברייניים להמלצת שירות המבחן ולהודאת הנאשם.

סופו של דבר, עם כל ההבנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולקשיים שחווה בעקבות הקשיים הכלכליים אליהם נקלעה משפחתו, באיזון בין השיקולים השונים נראה כי הכף נוטה לטובת האינטרס הציבורי. המנעות מהטלת מאסר ממשי לא תבטא כהלכה את האינטרסים החברתיים עליהם יש להגן ולא תקיים הלימה ראויה בין נסיבות המעשים לסוג העונש בהתחשב במידת אשמו של הנאשם. בעניינו, לא ניתן להתעלם מהשנות העבירות, סוגי הסם השונים ועומק מעורבות הנאשם בעבירות בהן הורשע. כתב האישום המתוקן מדבר בעד עצמו. בנסיבות אלה, הנני סבורה שהיענות להמלצת שירות המבחן אינה הולמת את נסיבות העבירות בהן הורשע הנאשם כמפורט לעיל.

לעניין המלצת שירות המבחן כבר צוין כי על אף החשיבות שיש לייחס להמלצה זו, המלצה זו הינה חלק

מתמונה כוללת. שירות המבחן נדרש בראש ובראשונה לפרט שלפניו ועל בית המשפט לשרטט את התמונה במכלולה ולשקללה (ע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' סגל פ"ד לה(4) 313, 318). לנסיבות הקולא כפי שפירט הסנגור וכפי שבאו אף במסגרת התסקיר יינתן משקל לעניין משך המאסר.

לפיכך, הנני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 14 חודשים מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו 18/5/2015 ועד ליום 20/8/2015.
2. 8 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.
3. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון.
4. קנס בסך 9000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו.
5. הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור עבירות על פקודת הסמים המסוכנים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ז תמוז תשע"ו, 02/08/2016 במעמד הנוכחים.

דינה כהן, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לאור הוראת סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים לבקשת התביעה כפי שפורט בכתב האישום, הנני קובעת בזאת כי הנאשם 1 הינו סוחר סמים.

לאור נימוקי הקולא שפורטו במסגרת גזר הדין, הנני מורה כי מתוך הסכום שנתפס על ידי המאשימה, בהינתן גובה הקנס שהוטל על נאשם 1, יחולט סך של 5,000 ₪.

עמוד 10

הסכום שנתפס על ידי המאשימה ע"ס 13,500 ₪ יועבר כולו לקופת בימ"ש, מתוכו יחולט סכום של 5,000 ₪ והיתרה תועבר לטובת הקנס. לאחר הקיזוז, יתרת הקנס כולו לתשלום תשולם עד יום 1/1/17.

הסמים יושמדו.

ניתנה והודעה היום כ"ז תמוז תשע"ו, 02/08/2016 במעמד הנוכחים.

דינה כהן , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנאשם 1 יתייצב לתחילת ריצוי עונשו בבית הסוהר דקל תום תיאום מוקדם של ההתייצבות בתאריך 18.9.16 עד שעה 10:00 אלא אם כן תינתן החלטה אחרת על ידי ערכאת הערעור.

להבטחת ריצוי המאסר מוצא בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ אולם ככל שקיים במסגרת הליך ה-מ"ת הרלוונטי צו בתוקף, אין צורך בצו נוסף.

הכספים המופקדים בתיק ה-מ"ת והערבויות יעמדו בתוקף עד להתייצבות לריצוי המאסר.

דרכונו של הנאשם 1 ימשיך להיות מופקד עד להחלטה אחרת.

ניתנה והודעה היום כ"ז תמוז תשע"ו, 02/08/2016 במעמד הנוכחים.

דינה כהן , שופטת

